

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 532

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 1 noiembrie 1999

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 123 din 28 septembrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată și modificată prin Legea nr. 12/1995.....	1-3		
		Decizia nr. 135 din 5 octombrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă	3-4
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		864. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Comerțului	4-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 123

din 28 septembrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată și modificată prin Legea nr. 12/1995

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Lucian Stângu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Mariana Trofimescu — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Procurorul, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Judecătoria Târgu Mureș, prin Încheierea din 2 aprilie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 8.955/1998, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată și modificată prin Legea nr. 12/1995, excepție ridicată de Societatea Comercială „RoGer Impex” — S.R.L. Târgu Mureș în Dosarul nr. 8.955/1998 al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile — Societatea Comercială „RoGer Impex” — S.R.L. Târgu Mureș și Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat a județului Mureș — față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

În motivarea excepției se arată că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 49 alin. (1) referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b), care statuează că economia României este o economie de piață, stabilind totodată în sarcina statului obligația de a asigura libertatea

comerțului și protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară, precum și ale art. 135 alin. (6), potrivit cărora „*Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă*“. Totodată se susține că „realizarea operațiunilor bancare doar prin conturi deschise în România și doar la bănci autorizate de Banca Națională a României constituie o îngrijire a drepturilor și libertăților fundamentale, deoarece libertatea comerțului înseamnă și posibilitatea agenților economici de a-și stabili, împreună cu partenerii contractuali, locul unde urmează a se face plata și modalitățile de plată“. Prin dispozițiile legale criticate „statul intervine prin măsuri administrative în sfera proprietății private, având în vedere că sumele obținute intră în patrimoniul unei societăți cu capital privat“.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată precizează că de dispozițiile legale atacate depinde judecarea cauzei și apreciază că acestea nu încalcă textele constituționale invocate.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat este în concordanță cu prevederile art. 49, 134 și 135 din Constituție. Pe de altă parte, se mai arată că, deși agenții economici își desfășoară activitatea de comerț exterior pe baza autonomiei lor juridice, este necesar să se respecte o anumită disciplină financiară, care să fie în concordanță cu interesul național, încadrându-se într-un sistem economic coerent. Libertatea comerțului nu justifică renunțarea la reglementările prin care se urmărește constituirea fondurilor valutare necesare în vederea funcționării sistemului economic național, acestea fiind indispensabile dezvoltării economiei de piață. În susținerea acestui punct de vedere se invocă și jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Textul art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, aprobată și modificată prin Legea nr. 12/1995, are următorul cuprins: „*În vederea consolidării regimului valutar în vigoare și întăririi disciplinei financiare privind disponibilitățile în conturile valutare, se stabilesc următoarele: [...]*

3. *În cazul operațiunilor de încasare la vedere, repatrierea valutei rezultate în urma producerii actului de comerț internațional se va face în maximum 5 zile de la data încasării, dar nu mai târziu de 90 de zile calendaristice, calculate de la data atestării documentare a trecerii mărfii prin frontiera română, sau, după caz, a executării lucrărilor și prestării serviciilor în străinătate, în funcție de zona geografică a partenerului extern.*

Pentru operațiunile cu încasare la termen între 90 și 360 de zile, cât și pentru cele pe credit de peste 1 an, pentru care Ministerul Comerțului a eliberat licențe în limita unui plafon stabilit anual de Banca Națională a României, termenul de repatriere este de maximum 15 zile calendaristice calculate de la data scadenței plății, stabilite conform clauzelor contractuale.

În cazul plăților în avans pentru importuri, pentru care nu s-a livrat marfa, nu s-a executat lucrarea sau nu s-a prestat serviciul, sau pentru care nu a restituit avansul plătit, se aplică aceeași perioadă de 15 zile calendaristice calculate de la data ultimului termen de livrare contractual.

Ministerul Comerțului, în raport cu obiectivele politicii comerciale, va propune Guvernului în vederea aprobării, lista grupelor de produse care pot fi exportate cu plata până la 90 de zile calendaristice de la data livrării, precum și lista grupelor de produse cu

plata peste 1 an de la data livrării, produsele necuprinse în cele două categorii de grupe de produse putând fi exportate cu plata la termene între 90 și 360 de zile calendaristice. [...]

7. *În cazul constatării nerespectării termenelor menționate la pct. 3, 5 și 6, precum și a celor menționate în autorizația Băncii Naționale a României, eliberată conform pct. 4, privind repatrierea încasărilor în valută, se vor aplica următoarele amenzi contra-venționale reprezentând:*

— 10%, în lei, asupra sumelor în valută nerepatriate, pentru întârzieri de până la 30 de zile calendaristice;

— 15%, în lei, asupra sumelor în valută nerepatriate, pentru întârzieri între 30 și 60 de zile calendaristice;

— 20%, în lei, asupra sumelor în valută nerepatriate, pentru fiecare lună calendaristică care depășește primele 60 de zile de întârziere.

În toate situațiile se menține obligația repatrierii sumelor în valută în termen de 30 de zile calendaristice de la data constatării contravenției.

În cazul depășirii termenului de la alineatul precedent, penalitățile stabilite la art. 7 din Legea nr. 76/1992, astfel cum a fost modificat prin prezenta ordonanță, se majorează cu 50%.”

Cu privire la constituționalitatea pct. 3 al art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 (care instituie modalitățile și termenele de repatriere a valutei rezultate din actele de comerț internațional realizate de agenții economici), precum și a pct. 7 al aceluiași articol (care prevede sancțiunile în cazul nerespectării acestor termene), Curtea s-a pronunțat prin: Decizia nr. 15/1997, definitivă prin Decizia nr. 149/1997, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 24 septembrie 1997; Decizia nr. 16/1997, definitivă prin Decizia nr. 116/1997, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 28 octombrie 1997; Decizia nr. 64/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 16 iunie 1998; Decizia nr. 157 și Decizia nr. 161 din 10 noiembrie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 11 ianuarie 1999; Decizia nr. 186 din 17 decembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 5 februarie 1999. Respingând excepțiile de neconstituționalitate, Curtea și-a motivat deciziile, în esență, astfel:

a) obligația de repatriere a valutei, cât și efectuarea operațiunilor prin conturile deschise în România la bănci autorizate nu încalcă prevederile art. 49 alin. (1) din Constituție, deoarece acesta, reglementând situațiile în care pot fi restrânse drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor (prevăzute la cap. II din titlul II al Constituției), nu se aplică în cauză;

b) dispozițiile legale criticate nu contravin art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b) și art. 135 alin. (6) din Constituție, deoarece inviolabilitatea, în condițiile legii, a proprietății private nu poate fi opusă cerințelor apărării intereselor naționale în activitatea financiară și valutară, în stadiul actual de dezvoltare a economiei de piață. Nici economia de piață și nici libertatea comerțului nu justifică încălcarea obligației de repatriere a valutei și a termenului legal maxim de repatriere, deoarece de constituirea fondurilor valutare depinde funcționarea însăși a sistemului economic, astfel că autonomia juridică a agenților economici în activitatea de comerț exterior nu se poate realiza decât cu respectarea acestor obligații.

Întrucât nu există elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluțiile pronunțate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea.

În plus, este de observat că Legea nr. 76/1992 privind măsuri pentru rambursarea creditelor rezultate din acțiunea de compensare, regimul plăților agenților economici, prevenirea incapacității de plată și a blocajului financiar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 28 iulie 1992, la care face referire alineatul ultim al pct. 7 al art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, a fost abrogată în întregime prin art. 11 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/1997 cu privire la diminuarea blocajului financiar și a pierderilor din economie, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 22 aprilie 1997, aprobată și modificată prin Legea nr. 151/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 28 iulie 1997. Dispozițiile din acest act normativ referitoare la sancțiuni nu au mai fost preluate în noul act normativ. Drept urmare, în cazul depășirii termenului prevăzut la alin. 3 al pct. 7 al art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, nu se vor mai putea aplica sancțiunile reglementate de Legea nr. 76/1992 cu o majorare de 50%, aceasta fiind abrogată. Or, este evident

că un text de lege care face trimitere la o normă ce nu mai este în vigoare nu poate produce efecte juridice. Aceasta nu este însă o problemă de control al constituționalității, ci una de aplicare a legii în timp, a cărei rezolvare revine instanței judecătorești sesizate (în conformitate cu art. 1 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată).

Pentru considerentele arătate, urmează ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca neîntemeiată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 3 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată și modificată prin Legea nr. 12/1995, excepție ridicată de Societatea Comercială „RoGer Impex” — S.R.L. Târgu Mureș în Dosarul nr. 8.955/1998 al Judecătoriei Târgu Mureș. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 septembrie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 135

din 5 octombrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, ridicată de Atanasia Oltenaș, Nicolae Rădulescu și Sara Rădulescu în Dosarul nr. 3.880/1998 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile Atanasia Oltenaș, Nicolae Rădulescu, Sara Rădulescu și Consiliul General al Municipiului București, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public arată că domeniile rezervate legii organice sunt expres și limitativ reglementate de Constituție, între care nu figurează dispozițiile legale privind procedura civilă. De aceea, ținând seama de jurisprudența Curții Constituționale și de faptul că nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acesteia, pune concluzii de respingere a excepției ridicate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 23 aprilie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 3.880/1998,

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată, prin avocat, de Atanasia Oltenaș, Nicolae Rădulescu și Sara Rădulescu într-o cauză ce are ca obiect recursul declarat împotriva Deciziei civile nr. 200/A din 25 septembrie 1998 a Curții de Apel București — Secția civilă.

În motivarea excepției se susține că Ordonanța Guvernului nr. 13/1998 încalcă prevederile constituționale, deoarece, pe de o parte, modifică o lege organică, așa cum este Codul de procedură civilă, iar pe de altă parte, pentru că procedura astfel instituită „este în măsură să decadă dintr-o cale de atac legală părțile din proces care fără cunoștință juridică nu înțeleg diferența dintre declararea căii de atac și motivarea acesteia”.

Exprimându-și opinia, în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța de judecată apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, Ordonanța Guvernului nr. 13/1998 fiind constituțională.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale, concretizată în Decizia nr. 718 din 29 decembrie 1997 și în Decizia nr. 61 din 20 aprilie 1999. În ceea ce privește motivul referitor la faptul că părțile din proces „nu înțeleg diferența dintre declararea căii de atac și motivarea acesteia”, Guvernul consideră că aceasta nu este o problemă de constituționalitate, ci una de cunoaștere și de aplicare a legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Ordonanța Guvernului nr. 13/1998 a fost adoptată în baza Legii nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și prin ea au fost aduse modificări și completări dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la adoptarea și motivarea hotărârilor instanțelor judecătorești, precum și la exercitarea căilor ordinare de atac.

Excepția de neconstituționalitate ce face obiectul prezentului dosar vizează întregul conținut al acestei ordonanțe. Deși autorii excepției nu precizează, din motivarea excepției rezultă, în mod evident, invocarea înfrângerii prevederilor constituționale ale art. 114 alin. (1), referitoare la faptul că Guvernul poate emite ordonanțe numai în domenii care nu fac obiectul legilor organice, precum și ale art. 24 alin. (1), care garantează dreptul la apărare.

Examinând primul motiv de neconstituționalitate, Curtea constată că acesta este neîntemeiat, deoarece, potrivit Constituției din 1991, calificarea legilor ca fiind organice se

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, ridicată de Atanasia Oltenaș, Nicolae Rădulescu și Sara Rădulescu în Dosarul nr. 3.880/1998 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Comerțului

În temeiul prevederilor art. 115 din Constituția României,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — (1) Ministerul Industriei și Comerțului este organul de specialitate al administrației publice centrale care stabilește politica industrială și de comerț la nivel național, elaborează strategia și reglementările specifice de dezvoltare și armonizare a activităților industriale și de comerț în cadrul politicii generale a Guvernului, asigură și coordonează aplicarea strategiei Guvernului în domeniul industriei și comerțului, îndeplinind rolul de autoritate de stat, de sinteză, coordonare și control în aceste domenii.

(2) Domeniile specifice principale ale activității Ministerului Industriei și Comerțului sunt: energie electrică, termică, nucleară, petrol, gaze, mine, geologie, fabricarea produselor industriale și a bunurilor de consum din metalurgie, construcții de mașini, electro-

face expres prin textele constituționale, iar nu pe cale de interpretare. Din art. 72 alin. (3) din Constituție, care prevede domeniile supuse reglementării prin lege organică, precum și din celelalte texte constituționale în care se specifică necesitatea adoptării de legi organice, nu rezultă că reglementările relative la procedura civilă, în ansamblul lor, fac parte din domeniul legii organice. În acest sens Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 718 din 29 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 31 decembrie 1997, soluționând, în condițiile art. 144 lit. a) din Constituție, obiecția de neconstituționalitate referitoare la unele dispoziții ale Legii nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, precum și Decizia nr. 61 din 20 aprilie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 20 mai 1999, pronunțată în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție.

Nici cel de-al doilea motiv de neconstituționalitate invocat de autorii excepției nu poate fi reținut, deoarece modificările și completările aduse Codului de procedură civilă nu au nici o legătură cu dreptul la apărare și nu îngăduiesc în nici un fel exercitarea acestui drept. Acestea nu îngăduiesc nici dreptul la exercitarea căilor de atac, oricare dintre părțile din proces, nemulțumită de soluția instanței de judecată, putând exercita căile legale de atac după comunicarea hotărârii instanței, motivele apelului sau ale recursului putând fi redactate după motivarea acestora.

1. fundamentează și asigură aplicarea politicii stabilite în conformitate cu programul de guvernare, în domeniile specifice ale activității din industrie și comerț prevăzute la art. 1 alin. (2),

participă la fundamentarea și elaborarea strategiei și a programului de reforme economico-sociale ale Guvernului;

2. elaborează și supune spre aprobare cadrul legislativ adecvat activităților din domeniile specifice și avizează proiectele de acte normative ale altor organe ale administrației publice centrale de specialitate care influențează aceste activități;

3. asigură armonizarea reglementărilor legislative din domeniile specifice cu cele ale Uniunii Europene;

4. elaborează strategii și programe referitoare la restructurarea, ajustarea structurală și dezvoltarea industriei pe domenii de activitate, piețe de desfacere la export și intern, orientarea forței de muncă și urmărește implementarea lor;

5. studiază tendințele piețelor interne și externe, în vederea informării și orientării activităților de producție și de servicii, în condiții de competitivitate și profitabilitate, ale agenților economici din domeniile industriei și comerțului;

6. asigură implementarea programelor rezultate din acordurile și convențiile internaționale, bilaterale și multilaterale, la care România este parte;

7. implementează politicile energetice, tehnologice și de creștere a eficienței în domeniul producției și al cercetării aplicative;

8. înfăptuiește politicile referitoare la restructurarea regiilor autonome și la privatizarea companiilor și societăților naționale care funcționează sub autoritatea sa, precum și la celelalte societăți comerciale din domeniile sale de competență;

9. asigură, potrivit legii, monitorizarea administrării proprietății publice a statului din domeniul resurselor minerale, precum și a valorificării produselor rezultate din prelucrarea acestora, prin structurile economice autonome de sub autoritatea sa;

10. sprijină înființarea și activitatea asociațiilor profesionale și patronale din domeniile specifice activității sale și asigură dialogul permanent cu acestea, cu sindicatele, cu mass-media și cu societatea civilă, în scopul informării reciproce și al perfecționării cadrului legislativ aferent;

11. promovează activități în domeniile industriei și comerțului, în plan zonal, prin înființarea de structuri fără personalitate juridică în domeniile specifice, în condițiile legii;

12. colaborează cu instituțiile specializate la dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii în profil regional, național și internațional, în domeniile industriei și comerțului;

13. stimulează, în colaborare cu camerele de comerț și industrie, relațiile cu asociațiile profesionale în domeniile specifice de activitate, în scopul:

a) consolidării capitalului autohton;

b) atragerii investitorilor străini, cu concursul reprezentanțelor economice române din străinătate;

c) cooperării cu firmele din străinătate în domeniile industriei și comerțului;

14. urmărește și participă la implementarea politicilor de cercetare și inovare în domeniile industriei și comerțului; coordonează, direct sau împreună cu Agenția Națională pentru Știință, Tehnologie și Inovare, institutele naționale de cercetare din domeniile specifice de activitate, potrivit legii;

15. implementează în sectorul industriei măsurile privind apărarea națională din programele Guvernului și ale Consiliului Suprem de Apărare a Țării;

16. coordonează activitățile specifice ale agenților economici din industria de apărare, precum și alte atribuții rezultate din legislația în acest domeniu;

17. participă, împreună cu instituțiile cu atribuții în domeniu, la dezvoltarea parteneriatului și a colaborării pe linia cercetării și producției militare cu state membre ale Uniunii Europene și ale Alianței Nord-Atlantice;

18. stabilește și asigură, în condițiile legii, aplicarea măsurilor de protecție civilă în cazul situațiilor deosebite;

19. elaborează norme și aplică măsuri privind regimul materialelor explozive pentru agenții economici, în condițiile legii;

20. inițiază și avizează programe pentru reducerea impactului asupra mediului și de refacere ecologică a zonelor afectate de activități industriale, urmărind realizarea măsurilor stabilite, în condițiile legii;

21. elaborează și urmărește realizarea politicilor în domeniul calității produselor și serviciilor; coordonează dezvoltarea sistemului național al infrastructurii calității;

22. organizează activitatea de prelucrare și gestionare de informații și date în domeniile industriei și comerțului, participând la sistemul informațional național și internațional; editează publicații de specialitate în domeniile sale specifice de activitate;

23. negociază direct sau participă la negocierea și la încheierea de tratate, acorduri și alte înțelegeri internaționale cu caracter economic sau pentru stabilirea cadrului juridic necesar desfășurării relațiilor comerciale externe ale României, potrivit legii;

24. promovează interesele economice și comerciale ale României în relațiile cu alte state, precum și cu organizațiile economice cu vocație universală, cu caracter regional și cu grupări economice;

25. numește, în condițiile legii, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, personalul de specialitate al reprezentanțelor comerciale din cadrul misiunilor diplomatice și al oficiilor consulare și îndrumă activitatea acestora;

26. fundamentează și elaborează propuneri privind proiectul de buget pentru activitățile din domeniile specifice, potrivit legii;

27. gestionează mijloacele financiare care sunt alocate ministerului pentru restructurarea, dezvoltarea industriei și promovarea comerțului interior și exterior, controlează, în condițiile legii, modul de utilizare a mijloacelor respective de către unitățile din subordine;

28. administrează bunurile proprietate publică a statului: terenuri, clădiri și altele pe care le deține cu acest titlu și exercită dreptul de proprietate privată asupra bunurilor dobândite din venituri proprii extrabugetare ale unităților din subordine;

29. exercită drepturile și obligațiile statului ca acționar la companiile și societățile naționale aflate sub autoritatea sa, precum și la societățile comerciale al căror obiect principal de activitate se încadrează în domeniile specifice prevăzute la art. 1 alin. (2);

30. inițiază măsuri pentru stimularea cooperării economice internaționale și a exportului de produse și servicii;

31. participă la elaborarea politicii vamale a României;

32. inițiază negocieri și participă la încheierea și derularea de acorduri cu țările debitoare și/sau cu firme intermediare specializate pentru recuperarea creanțelor externe ale statului rezultate din operațiuni comerciale;

33. eliberează, în condițiile legii, licențele de import și export în conformitate cu interesele României și cu angajamentele internaționale asumate de aceasta;

34. verifică la agenții economici capacitatea tehnică și profesională; acordă permise de operare;

35. eliberează certificate de abilitare a agenților economici care realizează operațiuni de import al produselor care pot afecta sănătatea populației sau mediul înconjurător;

36. elaborează programul anual și coordonează activitatea de participare a României la târguri și expoziții internaționale;

37. urmărește și sprijină, în condițiile legii, păstrarea climatului de concurență loială, protejarea intereselor consumatorilor de produse și servicii și ale agenților economici pe piața internă și internațională;

38. colaborează cu Oficiul pentru Protecția Consumatorilor la elaborarea strategiei privind protecția consumatorului și face recomandări pentru implementarea acesteia;

39. dezvoltă programe de informare și educare a consumatorilor privind drepturile și reglementările care îi protejează și modalitățile de acțiune în caz de litigiu;

40. asigură implementarea programelor și proiectelor de promovare a sistemelor moderne de distribuție și a calității bunurilor de consum;

41. ca ministru de sinteză, elaborează norme, implementează și controlează politicile în materie de: recuperare și conservarea energiei, metrologie, securitatea instalațiilor din industrie și comerț, precum și reciclarea materialelor;

42. organizează și efectuează controlul aplicării actelor normative în vigoare de către agenții economici cu activități în domeniile specifice industriei și comerțului;

43. îndeplinește orice alte atribuții, stabilite prin lege, care sunt de competența sa.

Art. 3. — (1) Conducerea Ministerului Industriei și Comerțului este asigurată de către ministrul industriei și comerțului.

(2) Ministrul industriei și comerțului conduce întreaga activitate a ministerului și îl reprezintă în raporturile cu autoritățile administrației publice, cu alte persoane juridice și fizice, precum și cu organisme din țară și din străinătate.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale ministrul industriei și comerțului emite ordine și instrucțiuni.

(4) În activitatea de conducere a ministerului ministrul industriei și comerțului este ajutat de 3 secretari de stat și de un subsecretar de stat.

(5) Atribuțiile și competențele secretarilor și subsecretarului de stat se stabilesc prin ordin al ministrului industriei și comerțului.

(6) În cazul în care, din diferite motive, ministrul industriei și comerțului nu își poate exercita atribuțiile curente, el poate delega competențe secretarilor de stat pentru exercitarea acestora.

Art. 4. — (1) Structura organizatorică a Ministerului Industriei și Comerțului este prevăzută în anexa nr. 1. În cadrul acesteia, prin ordin al ministrului industriei și comerțului, se pot organiza servicii, birouri sau colective temporare, stabilindu-se numărul posturilor de conducere.

(2) Înfiițarea de oficii, agenții sau alte structuri teritoriale, fără personalitate juridică, pentru a reprezenta activitatea industrială și comercială în plan zonal, se face, potrivit prevederilor legale, în limita resurselor financiare alocate în acest sens prin bugetul anual.

(3) Ministrul industriei și comerțului poate constitui organisme consultative, care să contribuie la realizarea reformei în industrie și comerț și la colaborarea cu societatea civilă.

(4) Numărul maxim de posturi, exclusiv demnitarii, este de 790, din care 167 de posturi — reprezentanți proprii în străinătate pentru activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională. Numărul de posturi necesar pentru fiecare direcție generală, direcție și compartiment din structura organizatorică se stabilește prin ordin al ministrului industriei și comerțului.

(5) Ministerul Industriei și Comerțului propune Guvernului înfițarea în străinătate de oficii sau birouri comerciale proprii în centre comerciale de interes pentru România, ori de câte ori este necesar.

(6) Încadrarea în structura organizatorică și în numărul de posturi aprobat se va încheia în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — (1) Secretarul general al ministerului este funcționar public de carieră, numit prin concurs sau prin examen, potrivit legii, pe criterii de profesionalism. Acesta asigură stabilitatea funcționării ministerului, continuitatea conducerii și realizarea legăturilor funcționale între structuri.

(2) Secretarul general este subordonat ministrului industriei și comerțului și coordonează buna funcționare a compartimentelor și a activităților cu caracter funcțional din cadrul ministerului, asigurând legătura operativă dintre ministru și conducătorii compartimentelor din minister și unitățile subordonate.

(3) Secretarul general este ajutat în activitatea sa de 3 secretari generali adjuncți. Aceștia sunt funcționari publici de carieră, numiți prin concurs sau prin examen.

(4) Funcția de secretar general adjunct se salarizează la nivelul salariului de bază prevăzut pentru funcția de secretar general în anexa nr. V la Legea nr. 154/1998, cu modificările ulterioare, diminuat cu 10%.

(5) Funcțiile de secretar general și de secretar general adjunct se înscriu în numărul maxim de posturi aprobat prin prezenta hotărâre.

Art. 6. — Atribuțiile, sarcinile și răspunderile secretarului general, ale secretarilor generali adjuncți și ale compartimentelor din aparatul propriu al ministerului se stabilesc prin regulamentul de

organizare și funcționare a ministerului, aprobat prin ordin al ministrului industriei și comerțului.

Art. 7. — Pe lângă ministru funcționează colegiul ministerului, ca organ consultativ. Componenta colegiului se stabilește prin ordin al ministrului industriei și comerțului.

Art. 8. — (1) Unitățile care funcționează, după caz, în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Industriei și Comerțului sunt prevăzute în anexa nr. 2. Unitățile din subordine sunt finanțate integral din alocații de la bugetul de stat, din alocații de la bugetul de stat și venituri extrabugetare sau din venituri extrabugetare, după caz.

(2) Structura organizatorică a unităților din subordinea Ministerului Industriei și Comerțului se aprobă prin ordin al ministrului.

(3) Ministrul industriei și comerțului este ordonator principal de credite atât pentru unitățile din subordinea Ministerului Industriei și Comerțului, prevăzute în anexa nr. 2, cât și pentru societățile comerciale cu capital de stat din domeniile industriei și comerțului, pentru care sunt prevăzute în bugetul de stat cheltuieli economice.

Art. 9. — (1) Ministerul Industriei și Comerțului, conform structurii organizatorice prevăzute în anexa nr. 1, poate avea în dotare, pentru transportul persoanelor din aparatul propriu, un număr de autoturisme, stabilit potrivit normelor legale în vigoare, 4 autoturisme pentru extinderea activității de control și deservirea secretarului general și a celor 3 secretari generali adjuncți, un autovehicul pentru transport de marfă și persoane, cu un consum maxim de carburant de 450 litri/lună, un autovehicul pentru transport de marfă, cu un consum maxim de carburant de 400 litri/lună, și un număr de 5 autovehicule de intervenție pentru domeniile mină, petrol, gaze, energie etc.

(2) Autovehiculele destinate transporturilor specifice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 351/1995 și prin Hotărârea Guvernului nr. 955/1995, se utilizează în continuare.

(3) Reprezentanții în străinătate ai Ministerului Industriei și Comerțului pentru activitatea de comerț exterior vor beneficia de un număr normat de autoturisme, în conformitate cu prevederile art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 502/1995, pe bază de protocol încheiat cu Ministerul Afacerilor Externe.

(4) Repartizarea în cadrul ministerului a autoturismelor și a autovehiculelor destinate transporturilor specifice la unitățile subordonate se face prin ordin al ministrului industriei și comerțului.

Art. 10. — Ministerul Industriei și Comerțului are în administrare următoarele bunuri imobile din domeniul public al statului:

— sediul (clădiri, anexe și terenul aferent) din municipiul București, Calea Victoriei nr. 152, sectorul 1;

— corpurile C și D, cu anexe și terenul aferent din municipiul București, str. General Berthelot nr. 24;

— clădirea și terenul aferent Institutului pentru Management și Informatică din municipiul București, bd Timișoara nr. 6, sectorul 2;

— clădirea și terenul aferent Centrului de Perfecționare pentru Personalul din Industrie Bușteni, Str. Paltinului nr. 16, județul Prahova;

— baza sportivă din municipiul București, str. Gabriel Perri nr. 11, sectorul 1.

Art. 11. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 12. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 382/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 23 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul industriei și comerțului,

Radu Berceanu

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remes

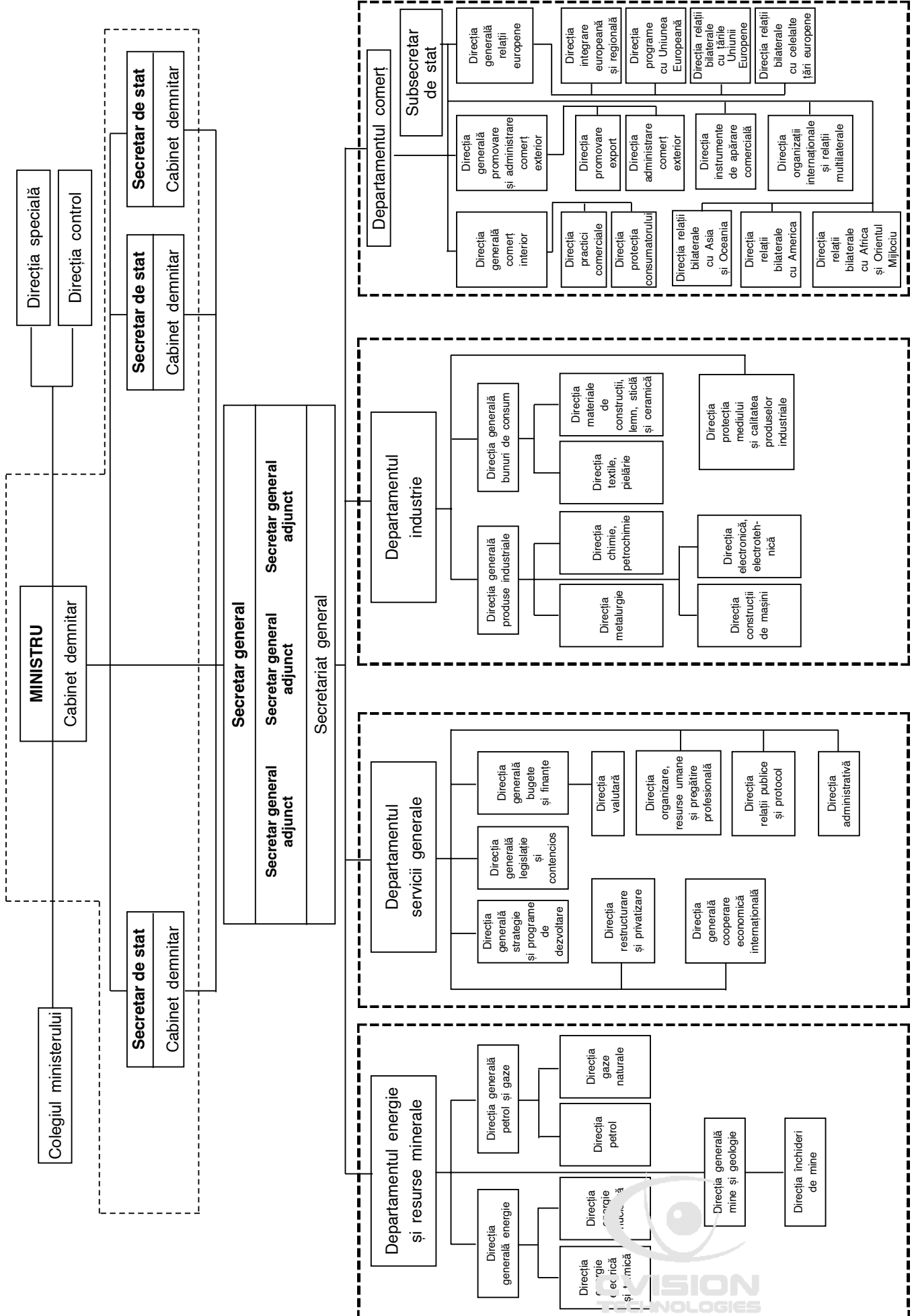
Ministrul muncii și protecției sociale,

Alexandru Athanasiu

București, 21 octombrie 1999.
Nr. 864.

Numărul maxim de posturi = 790,
din care 167 la extern (exclusiv demnitarilor
și posturile aferente cabinetelor acestora)

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI COMERȚULUI

UNITĂȚILE

care funcționează în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Industriei și Comerțului

A. Unități aflate în subordinea ministerului

I. *Cu finanțare de la bugetul de stat:*

1. Agenția Română pentru Conservarea Energiei
2. Comisia Națională pentru Reciclarea Materialelor
3. Institutul de Management și Informatică

II. *Cu finanțare extrabugetară:*

1. Centrul de Formare și Management pentru Comerț București
2. Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, cu unități în teritoriu, București

III. *Cu finanțare mixtă:*

1. Centrul de Pregătire pentru Personalul din Industrie Bușteni
2. Centrul Român de Comerț Exterior București
3. Biroul Român de Metrologie Legală București

IV. *Cu finanțare externă și de la bugetul de stat:*

1. Unitatea de management a proiectului — UMP
2. Unitatea de implementare a proiectului — UIP

NOTĂ:

Numărul de personal pentru unitățile finanțate de la bugetul de stat se stabilește anual prin ordin al ministrului, în funcție de fondurile aprobate; aceste unități se organizează ca direcții generale, fiind organe de specialitate în subordinea ministerului.

B. Unități aflate sub autoritatea ministerului

1. Regia Autonomă „Zirom” Giurgiu
2. Compania Națională de Electricitate — S.A. București
3. Compania Națională a Lignitului „Oltenia” — S.A. Târgu Jiu
4. Compania Națională a Huilei — S.A. Petroșani
5. Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului „Minvest” — S.A. Deva

6. Compania Națională a Uraniului — S.A. București
7. Compania Națională a Metalelor Prețioase și Neferoase „Remin” — S.A. Baia Mare
8. Societatea Națională a Petrolului „Petrom” — S.A. București
9. Societatea Națională de Gaze Naturale „Romgaz” — S.A. Medias
10. Societatea Națională a Cărbunelui — S.A. Ploiești
11. Societatea Națională a Sării — S.A. București
12. Societatea Națională „Nuclearelectrica” — S.A.
13. Societatea Națională „Romarm” — S.A.
14. Societatea Comercială „Uzina Mecanica Mârșa” — S.A.
15. Societatea Comercială „Uzina Mecanică Râmnicu Vâlcea” — S.A.
16. Societatea Națională a Apelor Minerale — S.A. București
17. Societatea Națională „Plafar” — S.A. București
18. Regia Autonomă pentru Activități Nucleare Drobeta-Turnu Severin

C. Unități aflate în coordonarea ministerului

1. Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE) București
2. Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Mecanică Fină — CEFIN București
3. Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare și Încercări pentru Electrotehnică — ICMET Craiova
4. Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Ecologie Industrială — ECOIND București
5. Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Sudură și Încercări de Materiale — ISIM Timișoara
6. Institutul de Proiectări pentru Industria Ușoară — IPIU București
7. Institutul de Cercetări Chimice — ICECHIM București.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 64690427282 Banca Comercială Română — S.A., sectorul 5.
Adresa pentru publicitate : Serviciul Relații cu Publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, internet: www.monitoruloficial.ro